

31993L0083

6.10.1993

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 248/15

DIRECTIVA 93/83/CEE A CONSILIULUI
din 27 septembrie 1993
privind coordonarea anumitor norme referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile
difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 57 alineatul (2) și articolul 66,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

în cooperare cu Parlamentul European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

(1) întrucât printre obiectivele Comunității stabilite în tratat figurează instituirea unei uniuni din ce în ce mai strânse între popoarele Europei, încurajarea unor relații mai apropiate între statele aparținând Comunității și realizarea progresului economic și social al țărilor Comunității printr-o acțiune comună vizând eliminarea barierelor care dezbină Europa;

(2) întrucât, în acest scop, tratatul prevede stabilirea unei piețe comune și a unui spațiu fără frontiere interne; întrucât măsurile adoptate în acest scop trebuie să includă eliminarea obstacolelor din calea liberei circulații a serviciilor și instituirea unui regim care să asigure o concurență nedenaturată în cadrul pieței comune; întrucât, în acest scop, Consiliul poate adopta directive vizând coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale

statelor membre cu privire la inițierea și exercitarea de activități ca persoană independentă;

(3) întrucât difuzarea transfrontalieră de programe în cadrul Comunității, în special prin satelit și prin cablu, constituie unul dintre principalele mijloace de realizare a acestor obiective comunitare, care sunt totodată de natură politică, economică, social-culturală și juridică;

(4) întrucât Consiliul adoptă deja Directiva 89/552/CEE din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor dispoziții stabilite prin acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune ⁽⁴⁾, care prevede măsuri de încurajare a difuzării și producerii de programe de televiziune la scară europeană, precum și măsuri privind publicitatea și sponsorizarea, protecția minorilor și dreptul la replică;

(5) întrucât, cu toate acestea, realizarea acestor obiective în ceea ce privește difuzarea transfrontalieră a programelor prin satelit și retransmisia prin cablu de programe din alte state membre este, în prezent, împiedicată de anumite neconcordanțe între normele interne referitoare la dreptul de autor și de o anumită incertitudine juridică; întrucât aceasta înseamnă că titularii de drepturi sunt expuși riscului de a-și vedea exploatate operele fără încasarea unei remunerații sau de a li se bloca exploatarea, în diverse state membre, de către titularii individuali de drepturi exclusive; întrucât această incertitudine juridică, în special, constituie un obstacol direct în calea liberei circulații a programelor în cadrul Comunității;

⁽¹⁾ JO C 255, 1.10.1991, p. 3 și
JO C 25, 28.1.1993, p. 43.

⁽²⁾ JO C 305, 23.11.1992, p. 129 și
JO C 255, 20.9.1993.

⁽³⁾ JO C 98, 21.4.1992, p. 44.

⁽⁴⁾ JO L 298, 17.10.1989, p. 23.

- (6) întrucât, în scopul protejării drepturilor de autor, se face în prezent distincția între comunicarea publică prin satelit direct și comunicarea publică prin satelit de telecomunicații; întrucât, deoarece recepția individuală este posibilă și accesibilă în prezent cu ambele tipuri de satelit, orice diferențe de tratament juridic nu mai sunt justificate;
- (7) întrucât libera difuzare a programelor este împiedicată în plus de incertitudinea juridică actuală referitoare la a ști dacă difuzarea printr-un satelit ale cărui semnale pot fi primite direct afectează drepturile numai în țara de emisie sau în toate țările de recepție în ansamblu; întrucât, deoarece sateliții de telecomunicație și sateliții de transmisie directă sunt tratați în același mod în ceea ce privește dreptul de autor, această incertitudine juridică afectează în prezent aproape toate programele transmise prin satelit în cadrul Comunității;
- (8) întrucât, în plus, certitudinea juridică, care este o condiție prealabilă pentru libera circulație a emisiunilor de radiodifuziune și televiziune în cadrul Comunității, lipsește atunci când programele transmise în mai multe țări sunt introduse și retransmise prin rețelele de cablu;
- (9) întrucât dezvoltarea dobândirii de drepturi pe bază contractuală prin autorizare contribuie deja în mod activ la crearea spațiului audiovizual european preconizat; întrucât continuarea acestor acorduri contractuale trebuie să fie asigurată și trebuie promovată aplicarea acestora în bune condiții, acolo unde este posibil;
- (10) întrucât, în prezent, în special operatorii de cablu nu pot fi siguri că au dobândit cu adevărat toate drepturile legate de programele care fac obiectul unor astfel de acorduri;
- (11) întrucât, în cele din urmă, părțile din diferite state membre nu sunt toate supuse în același mod obligației de a nu refuza, fără motive întemeiate, să negocieze dobândirea drepturilor necesare pentru distribuirea prin cablu sau de a permite eșuarea acestor negocieri;
- (12) întrucât cadrul juridic pentru crearea unui spațiu audiovizual unic, definit prin Directiva 89/552/CEE, trebuie așadar completat în ceea ce privește dreptul de autor;
- (13) întrucât, așadar, trebuie să înceteze diferențele de tratament care există în statele membre în cazul difuzării de programe prin satelit de telecomunicații, astfel încât problema esențială, în ansamblul Comunității, va fi dacă operele și alte elemente protejate sunt comunicate publicului sau nu; întrucât, în felul acesta, se va asigura un tratament egal furnizorilor de programe transfrontaliere, indiferent dacă aceștia utilizează un satelit de transmisie directă sau un satelit de telecomunicații;
- (14) întrucât incertitudinea juridică referitoare la drepturile de dobândit, care împiedică transmisia transfrontalieră a programelor prin satelit, trebuie depășită prin definirea noțiunii de comunicare publică prin satelit la nivel comunitar; întrucât această definiție ar trebui să precizeze în același timp unde are loc actul de comunicare; întrucât această definiție este necesară pentru a evita aplicarea cumulativă a mai multor legislații naționale unui singur act de difuzare; întrucât comunicarea publică prin satelit are loc numai atunci când și numai în statele membre în care semnalele purtătoare de program sunt introduse, sub controlul și sub responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ; întrucât procedurile tehnice normale aplicate semnalelor purtătoare de programe nu pot fi considerate ca întreruperi ale lanțului de transmisie;
- (15) întrucât dobândirea pe bază contractuală de drepturi exclusive de difuzare trebuie să fie conformă cu legislația privind drepturile de autor și drepturile conexe în vigoare în statul membru în care are loc comunicarea publică prin satelit;
- (16) întrucât principiul libertății contractuale pe care se bazează prezenta directivă va permite limitarea în continuare a exploatării acestor drepturi, în special în ceea ce privește anumite mijloace tehnice de transmisie sau anumite versiuni lingvistice;
- (17) întrucât, în momentul determinării remunerației corespunzătoare drepturilor dobândite, părțile trebuie să țină seama de toate aspectele transmisiei, cum ar fi audiența efectivă, audiența potențială și versiunea lingvistică;
- (18) întrucât aplicarea principiului țării de origine conținut în prezenta directivă ar putea pune o problemă în ceea ce privește contractele în vigoare; întrucât prezenta directivă ar trebui să prevadă o perioadă de cinci ani pentru adaptarea, dacă este necesar, a contractelor în vigoare în temeiul prezentei directive; întrucât principiul menționat nu ar trebui așadar să se aplice contractelor în vigoare care expiră înainte de 1 ianuarie 2000; întrucât, dacă părțile mai păstrează,

- până la această dată, un interes în contract, acestea trebuie să aibă posibilitatea de a renegocia condițiile contractului;
- (19) întrucât contractele internaționale de coproducție existente trebuie să fie interpretate în temeiul obiectivului economic și domeniului de aplicare avute în vedere de către părți în momentul semnării; întrucât, în trecut, contractele internaționale de coproducție nu au prevăzut adesea în mod expres și specific comunicarea publică prin satelit, în sensul prezentei directive, ca formă specială de exploatare; întrucât concepția care stă la baza multor contracte internaționale de coproducție existente este ca drepturile asupra coproducției să fie exercitate separat și independent de fiecare coproducător, prin repartizarea între ei a drepturilor de exploatare pe baze teritoriale; întrucât, ca regulă generală, în cazul în care o comunicare publică prin satelit autorizată de un coproducător ar afecta valoarea drepturilor de exploatare ale unui alt coproducător, interpretarea unui astfel de contract existent ar sugera, în mod normal, că acest din urmă coproducător ar trebui să consimtă la autorizarea de către primul coproducător a comunicării publice prin satelit; întrucât exclusivitatea lingvistică a celui din urmă coproducător va fi afectată atunci când versiunea sau versiunile lingvistice ale comunicării publice prin satelit, inclusiv dublajul sau subtitrarea, coincid cu limba sau limbile înțelese în mare parte pe teritoriul atribuit prin contract acestui din urmă coproducător; întrucât noțiunea de exclusivitate ar trebui să fie înțeleasă într-un sens mai larg atunci când comunicarea publică prin satelit se referă la o operă constând numai din imagini fără dialog sau subtitrări; întrucât este necesară o regulă clară pentru cazurile în care contractul internațional de coproducție nu reglementează în mod expres partajarea drepturilor în cazul specific al comunicării publice prin satelit în sensul prezentei directive;
- (20) întrucât comunicările publice prin satelit din țări terțe vor fi considerate, în anumite condiții, ca fiind produse în cadrul unui stat membru din cadrul Comunității;
- (21) întrucât este necesar să se asigure că protecția autorilor, artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune este acordată în toate statele membre și că aceasta nu este supusă unui regim legal de licențe; întrucât acesta este singurul mijloc de a evita ca eventualele neconcordanțe ale nivelului de protecție în interiorul pieței comune să nu determine denaturarea concurenței;
- (22) întrucât apariția unor noi tehnologii poate să aibă un impact atât calitativ, cât și cantitativ asupra exploatării operelor și altor prestații;
- (23) întrucât, în temeiul acestei evoluții, nivelul de protecție acordat prin prezenta directivă tuturor titularilor de drepturi în domeniile reglementate de aceasta din urmă ar trebui să facă obiectul unei examinări continue;
- (24) întrucât armonizarea legislației preconizate în prezenta directivă implică armonizarea dispozițiilor care garantează un nivel ridicat de protecție autorilor, artiștilor interpreți sau executanți, producătorilor de fonograme și organismelor de radiodifuziune și televiziune; întrucât această armonizare nu ar trebui să permită organismelor de radiodifuziune și televiziune să profite de diferențele existente între nivelurile de protecție prin deplasarea activităților în detrimentul producțiilor audiovizuale;
- (25) întrucât protecția acordată pentru drepturi conexe dreptului de autor trebuie să fie aliniată cu cea prevăzută prin Directiva 92/100/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale ⁽¹⁾, în scopul comunicării publice prin satelit; întrucât, în special, această soluție va permite să se garanteze că artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme primesc o remunerație adecvată pentru comunicarea publică prin satelit a prestațiilor sau fonogramelor lor;
- (26) întrucât dispozițiile articolului 4 nu împiedică statele membre să extindă prezumția enunțată la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 92/100/CEE la drepturile exclusive prevăzute la articolul 4; întrucât, mai mult, dispozițiile articolului 4 nu împiedică statele membre să prevadă o prezumție simplă de autorizare de exploatare în temeiul drepturilor exclusive ale artiștilor interpreți sau executanți prevăzuți în articolul menționat anterior, în măsura în care această prezumție este compatibilă cu Convenția internațională privind protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune și televiziune;
- (27) întrucât retransmisia prin cablu a programelor din alte state membre constituie un act care cade sub incidența dreptului de autor și, după caz, a drepturilor conexe dreptului de autor; întrucât operatorul de cablu trebuie așadar să obțină, pentru fiecare parte a unui program retransmis, autorizația tuturor titularilor de drepturi; întrucât, în conformitate cu prezenta directivă, aceste autorizații trebuie acordate pe bază de contract, dacă nu a fost prevăzută o excepție temporară în cazul regimurilor juridice de licențe existente;

⁽¹⁾ JO L 346, 27.11.1992, p. 61.

- (28) întrucât, pentru a evita ca intervenția terților titulari de drepturi asupra unor elemente de programe să împiedice buna desfășurare a aranjamentelor contractuale, se impune să se prevadă, prin obligația de a recurge la o societate de gestiune colectivă, o exercitare colectivă exclusivă a dreptului de autorizare, în măsura în care caracteristicile retransmisiei prin cablu o cer; întrucât dreptul de autorizare ca atare rămâne intact și numai exercitarea acestuia este reglementată într-o anumită măsură, ceea ce implică faptul că cesiunea dreptului de a autoriza o retransmisie prin cablu rămâne posibilă; întrucât prezenta directivă nu aduce atingere exercitării drepturilor morale;
- (29) întrucât excepția prevăzută la articolul 10 nu limitează opțiunea titularilor de drepturi de a ceda drepturile lor unei societăți de gestiune colectivă și de a avea astfel o participare directă la remunerația plătită de operatorul de cablu pentru retransmisia prin cablu;
- (30) întrucât aranjamentele contractuale privind autorizarea retransmisiei prin cablu trebuie să fie încurajate prin măsuri suplimentare; întrucât o parte care încearcă să încheie un contract general ar trebui, în ceea ce o privește, să fie obligată să facă propuneri colective în vederea unui acord; întrucât, în plus, orice parte interesată are dreptul, în orice moment, de a recurge la un organism de mediere imparțial, însărcinat să asiste la negocieri și care poate înainta propuneri; întrucât orice propunere sau opoziție în această privință ar trebui notificată părților în cauză conform regulilor aplicabile în ceea ce privește notificarea actelor juridice, în special cele care figurează în convenții internaționale în vigoare; întrucât, în sfârșit, este necesar să se asigure ca negocierile să nu fie blocate sau participarea anumitor titulari de drepturi să nu fie împiedicată fără o justificare temeinică; întrucât nici una dintre aceste măsuri destinate să promoveze dobândirea de drepturi nu repune în discuție caracterul contractual al dobândirii drepturilor de retransmisie prin cablu;
- (31) întrucât, pentru o perioadă de tranziție, statelor membre trebuie să li se permită să recurgă în continuare la organismele existente având competență pe teritoriul lor în cazurile în care dreptul de retransmisie publică prin cablu a unui program ar fi fost refuzat în mod arbitrar sau propus în condiții abuzive de un organism de radiodifuziune sau televiziune; întrucât se impune ca dreptul părților în cauză, care urmează să fie audiate de către organism, să fie garantat și ca existența acestui organism să nu împiedice accesul normal al părților în cauză în instanțe;
- (32) întrucât, cu toate acestea, nu este necesară adoptarea unor reglementări comunitare pentru a rezolva toate aceste cazuri, ale căror efecte, cu câteva excepții neglijabile din punct de vedere comercial, nu se fac simțite decât în cadrul frontierelor unui singur stat membru;
- (33) întrucât se impune stabilirea unor reguli minime necesare pentru punerea în aplicare și garantarea unei difuzări internaționale libere și neîntrerupte a programelor prin satelit, precum și a unei retransmisii prin cablu simultane și nealterate a programelor de radiodifuziune și televiziune provenind din alte state membre, pe bază esențialmente contractuală;
- (34) întrucât prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere unei armonizări ulterioare în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe, precum și în cel al gestiunii colective a unor astfel de drepturi; întrucât posibilitatea pe care o au statele membre de a reglementa activitățile societăților de gestiune colectivă nu aduce atingere libertății de negociere contractuală a drepturilor prevăzute în prezenta directivă, fiind stabilit că această negociere are loc în cadrul normelor naționale generale sau specifice privind dreptul concurenței sau prevenirea abuzurilor din partea monopolurilor;
- (35) întrucât revine așadar statelor membre să completeze dispozițiile generale necesare realizării obiectivelor prezentei directive prin adoptarea unor acte cu putere de lege și acte administrative în cadrul dreptului lor intern, cu condiția ca acestea să nu contravină obiectivelor prezentei directive și să fie compatibile cu dreptul comunitar;
- (36) întrucât prezenta directivă nu aduce atingere aplicării regulilor de concurență în înțelesul articolelor 85 și 86 din tratat,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DEFINIȚII

Articolul 1

Definiții

- (1) În înțelesul prezentei directive, „satelit” înseamnă orice satelit care operează în benzi de frecvență care, conform legislației privind telecomunicațiile, sunt rezervate difuzării de semnale pentru a fi recepționate de către public sau comunicării individuale

private. În acest ultim caz, este totuși necesar ca recepționarea individuală a semnalelor să poată fi făcută în condiții comparabile cu cele din primul caz.

(2) (a) În înțelesul prezentei directive, „comunicare publică prin satelit” înseamnă actul de introducere, sub controlul și responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, a semnalelor purtătoare de programe destinate recepționării de către public într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ.

(b) Actul de comunicare publică prin satelit are loc numai în statul membru în care, sub controlul și responsabilitatea organismului de radiodifuziune sau televiziune, semnalele purtătoare de programe sunt introduse într-un lanț neîntrerupt de comunicare conducând la satelit și revenind spre pământ.

(c) Când semnalele purtătoare de programe sunt difuzate într-o formă codificată, există comunicare publică prin satelit, cu condiția ca dispozitivul de decodare a emisiunii să fie pus la dispoziția publicului de către organismul de radiodifuziune sau televiziune sau cu consimțământul acestuia.

(d) În cazul în care comunicarea publică prin satelit are loc într-o țară terță, care nu asigură nivelul de protecție prevăzut la capitolul II:

(i) dacă semnalele purtătoare de programe sunt transmise satelitului plecând de la o stație de legătură ascendentă situată într-un stat membru, comunicarea publică este considerată a fi avut loc în acest stat membru, iar drepturile prevăzute la capitolul II pot fi exercitate împotriva persoanei care exploatează această stație sau

(ii) dacă nu se apelează la o stație de legătură ascendentă, ci comunicarea publică este delegată de către un organism de radiodifuziune sau televiziune situat într-un stat membru, această comunicare se consideră a fi avut loc în statul membru în care organismul de radiodifuziune sau televiziune își are sediul principal în cadrul Comunității, iar drepturile prevăzute la capitolul II pot fi exercitate împotriva organismului de radiodifuziune sau televiziune.

(3) În înțelesul prezentei directive, „retransmisie prin cablu” înseamnă retransmiterea simultană, nealterată și integrală, prin cablu sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultracurte pentru recepționarea de către public a unei transmisii inițiale pornind

din alt stat membru, cu sau fără fir, în special prin satelit, de emisiuni de televiziune sau de radio destinate captării de către public.

(4) În înțelesul prezentei directive, „societate de gestiune colectivă” înseamnă orice organism al cărui singur scop sau unul dintre scopurile principale îl constituie gestionarea sau administrarea dreptului de autor sau a drepturilor conexe.

(5) În înțelesul prezentei directive, realizatorul principal al unei opere cinematografice sau audiovizuale este considerat autor sau unul dintre autori. Statele membre pot prevedea ca și alte persoane să fie considerate coautori.

CAPITOLUL II

DIFUZAREA DE PROGRAME PRIN SATELIT

Articolul 2

Dreptul de difuzare

Statele membre prevăd dreptul exclusiv al autorului de a autoriza comunicarea publică prin satelit a operelor protejate prin dreptul de autor, sub rezerva dispozițiilor din prezentul capitol.

Articolul 3

Dobândirea drepturilor de difuzare

(1) Statele membre asigură ca autorizarea menționată la articolul 2 să nu poată fi obținută decât prin contract.

(2) Un stat membru poate prevedea ca un contract colectiv încheiat între o societate de gestiune colectivă și un organism de radiodifuziune sau televiziune pentru o anumită categorie de opere să poată fi extins la titularii de drepturi din aceeași categorie care nu sunt reprezentați de societatea de gestiune colectivă, cu condiția ca:

- comunicarea publică prin satelit să aibă loc în același timp cu difuzarea pe cale terestră de către același difuzor și
- titularul nereprezentat al drepturilor să aibă, în orice moment, posibilitatea de excludere a extinderii contractului colectiv la operele sale și de exercitare a drepturilor sale, fie individual, fie colectiv.

(3) Alineatul (2) nu se aplică operelor cinematografice, inclusiv operelor create printr-un procedeu analog cinematografiei.

(4) Dacă legislația unui stat membru prevede extinderea unui contract colectiv, conform dispozițiilor alineatului (2), statul membru respectiv informează Comisia cu privire la organismele de radiodifuziune și televiziune care au dreptul să se prevaleze de această legislație. Comisia publică această informație în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* (seria C).

Articolul 4

Drepturile artiștilor interpreți sau executanți, ale producătorilor de fonograme și ale organismelor de radiodifuziune și televiziune

(1) În scopul comunicării publice prin satelit, drepturile artiștilor interpreți sau executanți, ale producătorilor de fonograme și ale organismelor de radiodifuziune și televiziune sunt protejate în conformitate cu dispozițiile articolelor 6, 7, 8 și 10 din Directiva 92/100/CEE.

(2) În înțelesul alineatului (1), expresia „radiodifuziune prin intermediul undelor radioelectrice”, din Directiva 92/100/CEE, include și comunicarea publică prin satelit.

(3) În ceea ce privește exercitarea drepturilor menționate la alineatul (1), se aplică articolul 2 alineatul (7) și articolul 12 din Directiva 92/100/CEE.

Articolul 5

Raportul dintre dreptul de autor și drepturile conexe

Protecția drepturilor conexe dreptului de autor în înțelesul prezentei directive nu aduce atingere și nici nu modifică în nici un fel protecția conferită prin dreptul de autor.

Articolul 6

Protecția minimă

(1) Statele membre pot să prevadă pentru titularii drepturilor conexe dreptului de autor măsuri de protecție mai extinse decât cele prevăzute la articolul 8 din Directiva 92/100/CEE.

(2) În aplicarea alineatului (1), statele membre respectă definițiile cuprinse în articolul 1 alineatele (1) și (2).

Articolul 7

Dispoziții tranzitorii

(1) În ceea ce privește aplicarea în timp a drepturilor menționate la articolul 4 alineatul (1) din prezenta directivă, se aplică articolul 13 alineatele (1), (2), (6), și (7) din Directiva 92/100/CEE. Articolul 13 alineatele (4) și (5) din directiva menționată se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Contractele privind exploatarea operelor și a altor elemente protejate în vigoare la data menționată la articolul 14 alineatul (1) intră sub incidența dispozițiilor articolului 1 alineatul (2) și a articolelor 2 și 3, de la 1 ianuarie 2000, dacă încetează după această dată.

(3) Dacă un contract internațional de coproducție, încheiat înainte de data menționată la articolul 14 alineatul (1), între un coproducător dintr-un stat membru și unul sau mai mulți coproducători din alte state membre sau din țări terțe prevede în mod expres regimul repartiției între coproducători a drepturilor de exploatare pe zone geografice pentru toate mijloacele de comunicare publică, fără a se face distincție între regimul aplicabil comunicării publice prin satelit și dispozițiile aplicabile celorlalte mijloace de comunicare și în cazul în care comunicarea publică prin satelit a coproducției ar aduce atingere exclusivității, în special lingvistice, a unuia dintre coproducători sau a unuia dintre cesionarii săi pe un teritoriu determinat, autorizarea de către unul dintre coproducători sau de către cesionarii săi a comunicării publice prin satelit necesită consimțământul prealabil al beneficiarului exclusivității, indiferent dacă acesta este coproducător sau cesionar.

CAPITOLUL III

RETRANSMISIA PRIN CABLU

Articolul 8

Dreptul de retransmisie prin cablu

(1) Statele membre se asigură că, în cazul retransmiterii prin cablu a unor emisiuni din alte state membre pe teritoriul lor, se respectă dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile, iar retransmisia are loc pe baza acordurilor contractuale individuale sau colective încheiate între titularii dreptului de autor și ai drepturilor conexe și operatorii de cablu.

(2) Sub rezerva alineatului (1), statele membre pot menține până la 31 decembrie 1997 licențele legale care există deja sau care sunt prevăzute în mod expres la data de 31 iulie 1991 în legislația internă.

Articolul 9

Exercitarea dreptului de retransmisie prin cablu

(1) Statele membre se asigură că dreptul titularilor dreptului de autor și drepturilor conexe de a acorda sau refuza autorizarea unui operator de cablu pentru retransmisia prin cablu a unei emisiuni nu poate fi exercitat decât de către un organism de gestiune colectivă.

(2) Dacă titularul nu a încredințat gestionarea drepturilor sale unui organism de gestiune colectivă, organismul de gestiune colectivă care gestionează drepturi din aceeași categorie poate fi considerat mandatat cu gestionarea drepturilor sale. Dacă există mai multe organisme de gestiune colectivă care gestionează drepturi din această categorie, titularul poate să desemneze el însuși organismul de gestiune colectivă care va fi considerat mandatat să îi gestioneze drepturile. Titularul menționat în prezentul alineat are aceleași drepturi și obligații, în cadrul

contractului încheiat între operatorul de cablu și organismul de gestiune colectivă considerat mandatat să îi gestioneze drepturile, ca și titularii care au mandatat acest organism de gestiune colectivă să le apere drepturile și își poate revendica drepturile într-un interval de timp care se fixează de către statul membru în cauză, a cărui durată nu este mai mică de 3 ani începând cu data retransmiterii prin cablu a operei sale sau a altui element protejat.

(3) Un stat membru poate să prevadă că, în cazul în care titularul autorizează transmisia inițială pe teritoriul său a unei opere sau a altui element protejat, se consideră că acesta a acceptat să nu își exercite drepturile pentru retransmisia prin cablu pe o bază individuală, ci să le exercite conform dispozițiilor din prezenta directivă.

Articolul 10

Exercitarea dreptului de retransmisie prin cablu de către organismele de radiodifuziune și televiziune

Statele membre se asigură că articolul 9 nu se aplică drepturilor exercitate de un organism de radiodifuziune sau televiziune asupra propriilor transmisiuni, indiferent dacă drepturile în cauză îi aparțin sau i-au fost transferate de către alți titulari de drept de autor și/sau de drepturi conexe.

Articolul 11

Mediatorii

(1) Dacă nu este posibilă încheierea unui contract pentru acordarea unei autorizații de retransmisie prin cablu a unei emisiuni radiodifuzate sau televizate, statele membre trebuie să se asigure că toate părțile în cauză pot face apel la unul sau mai mulți mediatori.

(2) Sarcina mediatorilor este de a acorda asistență pentru negocieri. De asemenea, aceștia pot înainta propuneri părților în cauză.

(3) Se presupune că toate părțile acceptă propunerea menționată la alineatul (2), dacă nici una dintre părți nu își exprimă opoziția în termen de 3 luni. Notificarea propunerii și a oricărei opoziții la aceasta este înaintată părților în cauză în conformitate cu normele aplicabile cu privire la notificarea actelor juridice.

(4) Mediatorii sunt aleși astfel încât independența și imparțialitatea lor să nu poată fi puse în discuție.

Articolul 12

Prevenirea abuzurilor de poziție în negocieri

(1) Statele membre se asigură, prin dispoziții de drept civil sau administrativ, după caz, că părțile angajează și desfășoară cu bună credință negocierile privind autorizarea de retransmisie prin cablu și nu împiedică sau obstrucționează desfășurarea lor fără o justificare temeinică.

(2) Un stat membru care, la data menționată la articolul 14 alineatul (1), are pe teritoriul său un organism cu competențe în cazurile în care dreptul de retransmisie publică prin cablu în acest stat ar fi fost în mod arbitrar refuzat sau propus în condiții abuzive de către un organism de radiodifuziune sau televiziune, poate să mențină acest organism.

(3) Alineatul (2) se aplică pe o perioadă de tranziție de 8 ani începând de la data menționată la articolul 14 alineatul (1).

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 13

Gestionarea colectivă a drepturilor

Prezenta directivă nu aduce atingere reglementării de către statele membre a activității organismelor de gestiune colectivă.

Articolul 14

Dispoziții finale

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 1 ianuarie 1995. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt aduse la cunoștință de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Până la 1 ianuarie 2000, Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social un raport privind aplicarea prezentei directive și, dacă este necesar, face noi propuneri de adaptare a prezentei directive la progresele din sectorul radiodifuziunii și teledifuziunii.

Articolul 15

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 27 septembrie 1993.

Pentru Consiliu

Președintele

R. URBAIN